

**UCHWAŁA NR XVII/157/15
RADY GMINY SOLINA**

z dnia 2 grudnia 2015 r.

w sprawie ustalenia miejscowości, w których pobiera się opłatę miejscową.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515), art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.), oraz § 2, § 3 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową (Dz. U. Nr 249, poz. 1851),

**Rada Gminy Solina
uchwała co następuje:**

§ 1. Opłatę miejscową pobiera się na terenie miejscowości:

1. Berezka,
2. Bereźnica Wyżna.
3. Bobrka,
4. Bukowiec,
5. Górzanka.
6. Horodek,
7. Myczkowce,
8. Polanki,
9. Rajske,
10. Rybne,
11. Sakowczyk,
12. Solina,
13. Terka,
14. Werlas,
15. Wola Górzeńska.
16. Wola Matiaszowa,
17. Wołkowyja,
18. Zawóz.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY
GMINY

Mariusz Kaliniewicz

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm.) Rada ustala miejscowości odpowiadające warunkom określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową (Dz. U. z 2007 r., Nr 249, poz. 1851). Przedmiotowe rozporządzenie określa minimalne warunki klimatyczne, krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych jakie powinny spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową.

Warunki klimatyczne

Za minimalne warunki klimatyczne uznaje się zachowanie:

1) na terenie strefy, o której mowa w art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 z późn. zm.), na obszarze której położona jest miejscowość, dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi, określonych w przepisach o ochronie środowiska;

2) w miejscowości dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, określonych w przepisach o ochronie środowiska.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 6 marca 2008 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r., poz. 914) Gmina Solina należy do strefy podkarpackiej (kod strefy PL.1802), która obejmuje cały powiat leski.

Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie na stronie internetowej <http://www.wios.rzeszow.pl> publikuje wyniki badań powietrza oraz pól magnetycznych.

W opracowaniu "Ocena jakości powietrza za rok 2014" publikowane są wyniki badań powietrza przeprowadzone dla stref województwa podkarpackiego.

Podstawowymi wskaźnikami zanieczyszczenia powietrza są stężenia: dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla, benzenu, pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5 arsenu, kadmu, niklu, ołowiu, benzo(a)piranu, ozonu.

Na terenie Gminy Solina nie zanotowano przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031). Jedynie długoterminowy poziom ozonu nie został dotrzymany, jednakże termin osiągnięcia celu długoterminowego ozonu określony został na 2020 r. Badania jakości powietrza przeprowadzane w latach wcześniejszych dla części strefy podkarpackiej, obejmującej Gminę Solina również potwierdzają dobrą jakość powietrza.

W 2014 r. WIOŚ w Rzeszowie wykonał badania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska Województwa Podkarpackiego na lata 2013 - 2015”.

Badania przeprowadzono zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2007 r. Nr 221, Poz. 1645).

Badania zostały wykonane w 45 punktach pomiarowych, zlokalizowanych w miejscach dostępnych dla ludności na następujących obszarach województwa:

- a) w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców większej od 50 tys.,
- b) w pozostałych miastach,
- c) na terenach wiejskich (jeden z punktów pomiarowych znajdował się na terenie miejscowości Solina).

Ocenę poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku sporządzono na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003 r. Nr 192, poz. 1883).

Zgodnie z rozporządzeniem w miejscach dostępnych dla ludności wartość dopuszczalna składowej elektrycznej pola, dla częstotliwości od 3 MHz do 300 MHz i dla częstotliwości od 300 MHz do 300 GHz wynosi 7 [V/m].

Na podstawie analizy wyników pomiarów uzyskanych w 2014 r. nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku na wyznaczonych obszarach województwa.

Średnie poziomy pól elektromagnetycznych na poszczególnych rodzajach obszarów w województwie wyniosły:

- a) w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców większej od 50 tys. (0,297 [V/m]),
- b) w pozostałych miastach (0,241 [V/m]),
- c) na terenach wiejskich (0,2 [V/m]).

W przypadku strefy podkarpackiej warunki klimatyczne są zachowane.

Warunki krajobrazowe

Gmina Solina położona jest w Bieszczadach Zachodnich, w południowo - wschodniej części województwa podkarpackiego, w obrębie wód Zalewu Solińskiego i Zalewu Myczkowieckiego, które zasilają swymi wodami dwie rzeki górskie - San i Solinka. Gmina Solina sąsiaduje z gminami: Baligród, Cisna, Czarna, Lesko, Olszanica, Ustrzyki Dolne.

Klimat podgórski, z zaznaczającym się bardzo dużym wpływem wód Zalewu Solińskiego.

Ponad 80% powierzchni Gminy zajmuje Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu, a część południową Park Krajobrazowy Doliny Sanu i Ciśniańsko - Wetliński Park Krajobrazowy.

Wykaz parków, rezerwatów, obszarów chronionych oraz pomników przyrody na terenie Gminy Solina

Lp.	Nazwa	Powierzchnia
1.	Cieśniańsko – Wetliński Park Krajobrazowy	3 300 ha
2.	Rezerwat Przyrody "Koziniec"	28,68 ha
3.	Natura 2000 (PLC 180001) (Rajskie, Terka, Bukowiec, Wołkowyja, Górzanka, Wola Górzańska)	5 107,3 ha
4.	Park Krajobrazowy Doliny Sanu (Rajskie, Sakowczyk, Studenne)	1 071 ha
5.	Wschodniobeskidzki Obszar Chronionego Krajobrazu	Brak precyzyjnych danych dot. powierzchni Gminy Solina (ogólnie przyjmuje się cały obszar)
6.	Rezerwat Przyrody „Nad Jeziorem Myczkowieckim” (Myczkowce-Bóbrka)	164,17 ha
7.	Rezerwat Przyrody „Przełom Sanu pod Grodziskiem”	Brak danych ile w Gminie Solina ogółem 100,24 ha
8.	Rezerwat Przyrody „Bobry w Uhercach” (obejmujący gminę Solina w m-ci Myczkowce)	Brak danych ile w Gminie Solina ogółem 12,52 ha
9.	Rezerwat Przyrody „Sine Wiry”	Brak danych ile w Gminie Solina (ogółem 450,49 ha)
10.	Pomnik Przyrody „Skalna Ściana” w Myczkowcach	dł. 600m wys. 40m – 80m
11.	Pomnik Przyrody „Skałki” w Myczkowcach	obwód – 10m, dł. 4m, szer. 3m, wys. 4m
12.	Pomnik Przyrody Sosna wejmutka w Berezce (1 szt.) Dąb szypułkowy (3 szt.)	obwód – 370 cm, wys. 22 m, wiek 300 lat. obwody – 470, 470, 420 cm Wys. 24m wiek ok. 300-400 lat

Wyjątkowego uroku dodają okolicy dwa śródlądowe zaporowe zbiorniki wodne na Sanie o urozmaiconej linii

brzegowej, wciśnięte między strome, wyrastające wprost z wody wzgórza z rozlicznymi zatokami i wyspami oraz wyjątkowo malowniczym otoczeniem. Rozlewające się szeroko Jezioro Solińskie (większe) o pow. 22 km² i pojemności 500 mln m³ wody oraz Jezioro Myczkowieckie (mniejsze) o pow. 2 km² mieszczące 11 mln m³ wody, a także lesistość terenu o bogatej florze i faunie, gęsta sieć rzek i potoków górskich, oraz odkryte widokowe wzniesienia i grzbiety górskie z rozległymi panoramami na okolice bieszczadzkich jezior nadają Gminie niepowtarzalnego uroku.

Gmina Solina jest obszarem o bardzo dużej lesistości, ponad 54% to tereny leśne. Wśród głównych, lasotwórczych gatunków drzew przeważają buk (36%), jodła (21%), sosna (16%) oraz olcha szara (16%). Ogólnie udział gatunków iglastych i liściastych jest podobny. Dominującym typem siedliskowym jest las górski. Około 80% ogólnej powierzchni leśnej stanowią lasy ochronne, podlegające ochronie ze względu na spełniane funkcje.

Z łagodnych i miejscami odkrytych wzgórz wznoszących się nad wodami obu zalewów, między którymi rozsięte są wsie letniskowe i ośrodki wczasowe, można podziwiać rozległą panoramę rozlewających się między nimi toni wodnych i najwyższych partii górskich Bieszczadów.

Pierwotna przyroda, duże zalesienie, brak obiektów przemysłowych w okolicy, wyjątkowe nasłonecznienie o każdej niemal porze roku, a także barwne dzieje tych, rzadko zaludnionych dziś ziem, mogą być atrakcją dla miłośników wypoczynku, fotografików, malarzy, myśliwych, wędkarzy, poszukujących ciszy i spokoju obserwatorów przyrody, a także amatorów rekreacji na trasach turystycznych i w ośrodkach wczasowych.

Dla wielbicieli sportów wodnych atrakcją mogą być akweny obu bieszczadzkich jezior – myczkowieckiego i solińskiego, dla lotniarzy – nowe szybowisko lotniarskie na stoku masywu Jawora (742 m) w Solinie oraz 2 słynne bieszczadzkie szybowiska górskie w pobliskim Weremieniu i w Bezmiechowej w Górach Słonnych, zaś dla pragnących wypocząć wczasowiczów – ośrodki wypoczynkowe w Polańczyku, Solinie, Myczkowcach, Bukowcu, Wołkowyi i innych miejscowościach.

Świat zwierzęcy gminy jest zróżnicowany i składa się na niego różne bogactwo gatunków. Występują tu głównie gatunki pospolite w kraju, ale znaczący udział stanowią gatunki lub odmiany górskie. Charakter pokrycia terenu decyduje o przewadze zwierząt zamieszkujących lasy. Spotykamy tu duże ssaki: jelen szlachetny, żubr, dzik, niedźwiedź brunatny, wilk, ryś, borsuk, wydra oraz duże drapieżne ptaki: orzeł przedni, orlik grubodziobaty, orlik krzykliwy, puchacz, puszczyk uralski itp. Licznie reprezentowana jest też fauna małych ssaków.

Oprócz walorów krajobrazowych i środowiska przyrodniczego teren gminy to bogactwo cennych zabytków kultury materialnej i duchowej związane z unikatową historią tych ziem. Można tu wymienić np. ruiny spichlerza w Myczkowcach, pamiątkę po zabudowie dworskiej najprawdopodobniej z XIX wieku, która została spalona w 1947 r. Zadaszony konstrukcją drewnianą spichlerz rozebrali pokątnie mieszkańcy wsi w 1990 r. w celu pozyskania kamienia z jego murów. Obecnie we wsi znajdują się jedynie fragmenty murów spichlerza z solidnymi piwnicami, które zachowały pierwotne walory architektoniczne. Aby ocalić od zapomnienia dziedzictwo kulturowe Bojków – grupy etnicznej miejscowych górali mieszanego pochodzenia: rusińskiego i wołoskiego, która zamieszkiwała Karpaty Wschodnie – powstało Muzeum Kultury Bojkowskiej. Muzeum posiada niezwykle bogatą kolekcję zbiorów związanych z dorobkiem kulturowym Bojków (Rusinów, Ukraińców), a także Polaków i Żydów – dawnych mieszkańców Gminy Solina. W zbiorach będących w muzeum znajdują się przedmioty użytkowe, ubrania, wyposażenie oraz to wszystko, co związane było z dorobkiem materialnym i duchowym dawnych mieszkańców tych ziem. Zbiory pochodzą m.in. z Myczkowa, Polańczyka i pobliskich miejscowości, takich jak: Berezka, Bereźnica Wyżna, Wola Matiaszowa, Solina, Wołkowyja, Zawóz, Terka, Bukowiec. Przykładem cennego i bogatego dziedzictwa kultury duchowej jest np. drewniana świątynia w Górzance (obecnie kościół rzymsko-katolicki) to szczególne miejsce i wyjątkowy skarb pogranicza bojkowsko – łemkowskiego, a dla historyków i miłośników lokalnej sztuki sakralnej nadal wielka zagadka i wyzwanie oraz zaproszenie do dalszej kwerendy naukowej. Według lokalnej tradycji ustnej (bez wyraźnego potwierdzenia w dostępnych dokumentach) to dawna łańciska kaplica dworska z około 1713 roku, z czasem przekazana przez władze austriackie wiernym obrzędu greckokatolickiego i rozbudowana w 1938 roku na cerkiew parafialną pod wezwaniem św. Paraskewy – Wielkiej Męczennicy. Od 1969 roku jest to rzymskokatolicki kościół pod wezwaniem Wniebowstąpienia Pańskiego. Największą osobliwością świątyni jest jednak płaskorzeźbiony w drewnie (paletowy lub reliefowy) ikonostas z około 1756 roku, zrekonstruowany, konserwowany i zaaranżowany na nowo (po rozbiórce w 1912 roku) w latach 2004 – 2009 przez konserwatora dzieł sztuki Sławomira Jakubowskiego. Ze względu na płaskorzeźbione przedstawienie postaci ikonostas z Górzanki uchodzi za absolutną rzadkość w skali całych Karpat.

Liczne atrakcje turystyczne i zaplecze turystyczne wpływają pozytywnie na wizerunek gminy Soliny jako gminy turystycznej. Na terenie gminy istnieją znakomite warunki do uprawiania turystyki pieszej (ścieżki spacerowe np. „Zielone Wzgórza Nad Soliną”, „Niebieska Łezka”), i rowerowej z wyznakowanymi szlakami turystycznymi (ścieżka rowerowa „Polańczyk - Wołkowyja - Górzanka - Bereznica Wyżna - Wola Matiaszowa - Berezka - Myczków - Polańczyk” - około 30 km). Teren gminy nadaje się także do uprawiania turystyki konnej.

Śródgórskie położenie i odpowiedni klimat z długim okresem zalegania śniegu wpływają pozytywnie na rozwój sportów w okresie zimowym. Ruszają wówczas wyciągi narciarskie w Wojskowym Zespole Wypoczynkowym „Jawor” w Solinie, w Polańczyku, w Bukowcu, w pobliskim Weremieniu. W odległości zaledwie 20 km – w Ustrzykach Dolnych – zlokalizowano kilka wyciągów narciarskich o dobrze utrzymanych stokach, prowadzących profesjonalne szkoły nauki jazdy na nartach.

Pozytywnemu wizerunkowi oraz promocji gminy Solina sprzyjają liczne cyklicznie organizowane imprezy kulturalne, sportowe i turystyczne.

Warunki umożliwiające pobyt w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych

Na terenie Gminy Solina znajduje się około 12 000 miejsc noclegowych. Baza noclegowa składa się z ośrodków wypoczynkowych, domów wczasowych, hoteli, pensjonatów, gospodarstw agroturystycznych, kwater prywatnych; baza gastronomiczna zaś z licznych restauracji, jadalni, barów i kawiarni.

Gospodarstwa agroturystyczne nastawiają się na zaoferowanie gościom jak największej ilości atrakcji. Oferują także coraz częściej kuchnię regionalną.

We wszystkich miejscowościach, o których mowa w §1 uchwały znajdują się obiekty, w których świadczone są usługi hotelarskie w rozumieniu przepisów o usługach turystycznych.